

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

e-post: postmottak@jd.dep.no

Deres ref.:
15/3004

Vår ref.:
FS/15/51/POH

Dato:
1. januar 2016

Høringsvar: NOU 2015:3 Advokaten i samfunnet

Regnskap Norge (RN) har 7 400 medlemmer som alle er autoriserte regnskapsførere. Våre medlemmer leverer regnskapstjenester til ca 270 000 næringsdrivende. Kundene er primært små- og mellomstore virksomheter som trenger bistand til utarbeidelse av regnskaper, skatte- og avgiftsrapportering, samt utarbeidelse av årsregnskap. Foruten å bistå med de nevnte oppgaver yter våre medlemmer betydelig grad av det vi definerer som regnskapsnær rådgivning.

RN har også egne advokater og jurister som både bistår arbeidsgiver og yter rettshjelpsvirksomhet til våre medlemmer.

Denne saken har vært behandlet av Regnskap Norges fagutvalg som primært har følgende synspunkter:

Adgangen til å yte rettslig bistand

RN er positive til at jurister skal gis en generell adgang til å yte rettslig bistand. Etter vår vurdering er forskjellen mellom jurister og advokater liten, og det bør derfor være den grunnleggende utdannelsen som er avgjørende for at de begge bør gis rett til å yte rettslig bistand. Forhåpentligvis vil dette bidra til større konkurranse om det rettssøkende publikum og derfor også være positivt for prisingen av rettshjelpsvirksomhet.

Dagens regler for rettshjelpsvirksomhet er regulert i domstolsloven kap. 11. Her åpnes det for at andre enn advokater kan yte juridisk rådgivning, mens sakførsel primært er forbeholdt advokater. RN mener at dagens regler fungerer godt og at autoriserte regnskapsførere gjennom dette gis rett til å yte en betydelig grad av regnskapsnær rådgivning. Vi er positive til at flere skal kunne yte rettshjelpsvirksomhet og at det rettssøkende publikum med dette skal kunne stå friere til å søke råd der tjenestene er best og rimeligst. Likevel er vi usikre på om det rettssøkende publikum vil klare å orientere seg i det markedet som et «frislipp» vil medføre. Vår erfaring er at de som søker rettsråd er svært prisbevisste og at de i stor grad også lar seg påvirke av reklame og markedsføringstiltak. RN er

derfor skeptiske til om man ved forslaget om å fjerne rettshjelpsmonopolet faktisk oppnår det som er formålet med forslaget.

Vår anbefaling er at dersom det skal åpnes for at alle kan yte rettslig bistand, bør konsekvensene av en slik endring først utredes nærmere. I den grad det er mulig bør undersøkelsen fortrinnsvis avdekke hvordan «frislipet» vil kunne ha innvirkning på de tjenester det rettsøkende publikum i fremtiden kan bli tilbudt, og av hvem. Som nevnt over er RN skeptiske til det foreslåtte frislipet, og vi anbefaler derfor heller at dagens regler myknes opp slik at andre profesjoner enn advokater gis økt adgang til å yte rettsråd.

Advokaters uavhengighet

RN er enig i at det er viktig å ivareta internadvokatenes uavhengighet. For internadvokatene i RN er det arbeidsgiver og medlemmene som er våre «klienter». Det har aldri vært noen aktuell problemstilling for juristene eller internadvokatene at arbeidsgiver skal styre faglige vurderinger. Dette følger som et resultat av en gjennomgående respekt for ulike profesjoners kompetanse, samt det faktum at jurister selv er oppmerksomme på det juristløftet som ble avlagt i forbindelse med juridisk embetseksamen (plikten til å fremme rett og hindre urett).

Det er i mange organisasjoner utbredt at advokatene ivaretar både arbeidsgivers og medlemmenes interesser. Det gjelder både for råd om rettslige spørsmål og sakførsel for domstolene.

RN støtter at instruksjonsforbudet også skal gjelde for internadvokater og jurister. I tillegg mener vi at det bør være fritt opp til organisasjoner og andre virksomheter som ikke er advokatvirksomheter å selv tilrettelegg for at jurister og advokater yter rettshjelpsvirksomhet både til egen arbeidsgiver og til medlemmer der det er ønskelig.

Forsikringer

RN er imot at alle advokater skal pålegges å være forsikret gjennom en kollektiv ansvarsforsikring. Formålet med en forsikringsordning må være at «klienten» blir gjort skadesløs ved uaktsomhet fra advokatens side. Da er det for klienten irrelevant om erstatningen dekkes gjennom en kollektiv ordning eller gjennom virksomhetens egen profesjonsansvarsforsikring. Så langt virksomhetens egen forsikring for advokatene er lik eller bedre enn det som følger av den kollektive ansvarsforsikringen, er det vår vurdering at den aktuelle virksomheten bør kunne stå fritt til å velge forsikringsleverandør.

For øvrig har vi ikke andre synspunkter på forslagene i utredningen.

Med vennlig hilsen

Regnskap Norge

Sandra Riise
adm. dir.

Per-Ole Hegdahl
advokat